

Bez šiltovky to nie som ja

Ešte v štvrtej triedy sa mi do života priplietla šiltovka. Samozrejme, mal som ju aj predtým, ale táto šiltovka sa objavila a na vlastné uši som počul, ako na mňa kričí: „Nemôžeš bezo mňa žiť! Som tu a chcem byť už navždy kúskom teba!“ Alebo niečo podobné. Jasné, že to nebola hovoriaca šiltovka, ani som nemal teplotu a neblúznil som. V momente, keď som ju zbadal, vedel som, že to bude láska naddlho. Aj bola. V tom momente som si uvedomil, ako trápne som musel doteraz vyzerat', kým som si ju nemal na hlave.

Rodičia sú tolerantní, neriešili to. Vedeli, že keď som začal riešiť grafity, inšpirujem sa aj módou tejto kultúry. K nej šiltovka patria rovnako ako voľné gate, spreje a hip-hop. Dokonca mi tatko z výletu v Londýne priniesol dosť dobrý model, čiernu čapicu s polosieťkou s anglickým nápisom: Parental Advisory Explicit Lyrics! Najprv som sa krútil, čo je to za blbosť. Potom mi vysvetlil, čo ten nápis znamená, a zmenil som názor. Takéto nápisy sa dávajú na hudobné albumy, ktoré obsahujú vulgárne slová. Znamená to niečo ako: Rodičia pozor, tu sa nadáva! Na moju hlavu sa to presne hodí! No mám aj obľúbenejšie modely: červenú s nápisom OBEY a dve čierne s grafity motívami.

Šiltovku nosím takmer vždy a všade. Prestal som sa aj strihať, lebo teraz viem vlasy pohodlne schovať pod čiapku a nemusím riešiť účes. Okrem sprchy a spánku. Česanie teraz absolvujem, len keď si mama na to spomenie. Lenže nastali aj problémy. Jedného dňa mi ju napríklad učiteľka zobrala počas vyučovania a dala mi ju až po škole. Nahnevala sa len tak bezdôvodne, lebo som si ju nechcel dať dole z hlavy cez vyučko. Doma som sa našim post'ážoval, ale obaja súhlasili s jej postupom. Keď mi niekto tvrdí, že deti v našej waldorfskej škole majú viac slobody, vytiahnem túto historku. Aby nežili v omyle.